

РЕШЕНИЕ

Номер: 43, 28.01.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На четвърти януари през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Наталия Тодорова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 525 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 от ГПК.

Постъпила е искова молба вх.№ 2471/04.07.2018г. на "БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Париж", рег.№ *****чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4“, Бизнес Парк София, стр.14, представлявано от зам.управител Д.Д., действащ чрез упълномощен юрисконсулт Ц.Х.С., *против И.В.И., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да установи че дружеството има парично вземане от ответницата в размер на 857.40 (*осемстотин петдесет и седем лева и 40 ст*) лева – главница по усвоен револвиращ потребителски кредит; 269.28 (*двеста шестдесет и девет лева и 28 ст*) лева – договорна лихва по кредита за периода от 01.02.2017г. до 10.11.2017г.; 43.52 (*четиридесет и три лева и 52 ст*) лева – обезщетение за забава за периода от 10.11.2017г. до 11.05.2018г., или общо дължима сума в размер на 1 170.20 лева, ведно със *законната лихва върху главницата* от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане до окончателното изплащане на вземането. В условията на *евентуалност*, в случай, че бъде отхвърлен горепредявеният установителен иск поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответницата за заплати претендираните суми, като приеме, че предявеният осъдителен иск има характер на волеизявление за обявяване на кредита за изискуем чрез връчване на същия на ответната страна. Претендира за присъждане на направените разноски по воденото заповедно производство в размер на 25.00 (*двадесет и пет*) лева – платена ДТ и 50.00 (*петдесет*) лева –възнаграждение за юрисконсулт, както и за направените съдебни разноски по настоящото производство – заплатена ДТ в размер на 125.00 (*сто двадесет и пет*) лева и претендирано възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 (*сто*) лева. В исковата молба се твърди, че претендираните вземания произтичат от възникнали и непогасени задълженията на ответницата по сключен с нея Договор за кредит за покупка на стоки или услуги № PLUS-11395999 (без посочена дата), по който ответницата е дала съгласието си освен усвоения кредит, да ѝ бъде отпуснат револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта MasterCard, който не обслужвала, съобразно условията на договора. Въпреки многократните опити за контакт с длъжника и отправените ѝ покани да погаси доброволно натрупаните задължения, тя продължавала виновно да не ги изпълнява, с което ищецът обосновава и правния си интерес от търсената съдебна защита.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата *И.В.И., ЕГН-***** ***, представя такъв вх.№ 2608/13.07.2018г. и допълнение към него вх.№ 2726/24.07.2018г., като счита предявените искове за допустими, но ги оспорва като неоснователни изцяло. Твърди, че едва с връчването на Заповедта за изпълнение е научила, че има отпуснат револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта. Твърди, че не е дала съгласие за такъв кредит, като заявява, че приложеният към исковата молба Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** от 17.08.2015г., не носи нейния подпис. Подписът прилича на нейния, но твърди, че тя не е подписвала този договор, както и подписите на всички

страници от приложенията към договора не са извършени от нея. Твърди, че не е получавала такава кредитна карта, не е активирала същата и не е извършвала плащанията по нея до 01.02.2017г., както твърди ищеца. Оспорва да е получавала и покана за доброволно изпълнение. Въз основа на горното заявява оспорване на истиността на обсъждания договор като неавтентичен, в който подписът ѝ е подправен и материализираното в договора волеизявление не е направено от нея.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 17.08.2015г. между ищцовото дружество и ответницата бил сключен представения по делото Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** (в оригинал на л.65-л.79, ведно с всички Условия и Приложения към договора). По силата на този Договор, на ответницата бил отпуснат револвиращ потребителски кредит № CARD-***** под формата на кредитна карта Master Card с максимален кредитен лимит от 1 000.00 лева, който кредитополучателят усвоява посредством всякакви транзакции – теглене в брой от банкомати АТМ, плащания чрез терминални устройства (POS) и др., осъществени чрез издадената кредитна карта. Върху усвоената сума се начислява годишна лихва и такси за обслужване за използвания период, съгласно определения годишен лихвен процент. Ответницата получила лично издадената ѝ кредитна карта, изпратена с Товарителница № 919031612115347/1634969 от 16.03.2016г. на куриерска фирма „МиБМ Експрес“ ООД, като е удостоверила лично получаването с положен подпис върху куриерската разписка (л.36 от делото). На 30.04.2016г. кредитната карта е била активирана посредством извършена транзакция, а именно теглене в брой на сума от 50.00 лева от банкомат. Съгласно чл.1 и чл.14 от Приложението за отпускане на револвиращия потребителски кредит, за кредитополучателя възниква задължение да заплаща минимална месечна погасителна вноска, представляваща променлива величина, съобразно усвоената сума до пълното погасяване на задължението.

Горните обстоятелства се установяват от представените по делото писмени доказателства, както и от заключението вх.№ 4281/14.11.2018г. на назначената по делото съдебно-икономическа експертиза (л.94-97 от делото). Според заключението на същата експертиза през периода от 21.03.2016г. до 01.02.2017г. са извършвани транзакции от процесната кредитна карта чрез тегления на банкомат и покупки на POS-терминал, възлизащи на обща стойност 996.60 лева , ведно с начислените такси за теглене (Таблица1 към т.3 от заключението). Въз основа на извършеното проучване за дължимите и извършваните плащания по погасяване на кредита, експертизата установяват, че последното плащане по погасяване на задълженията във връзка с използването на процесната кредитна карта (таблица № 2 към т.4 от заключението) е на 27.12.2016г. Ответницата преустановила редовното обслужване на кредитната карта, поради което вследствие на забавата и неиздължаването в срок на дължимите погасителни вноски, ищцовото дружество предприело постъпки и със Заявление вх.№ 1911/30.05.2018г. сезира заповедно производство по ч.гр.д.№ 376/2018г. по описа на РС-гр.Исперих, по което и по реда на чл.410 от ГПК се снабдява със Заповед от 31.05.2018г. за изпълнение на парично задължение, определено към него момент в размер на претендираните и в това производство суми - 857.40 (осемстотин петдесет и седем лева и 40 ст) лева – главница по Договор за револвиращ потребителски кредит; 269.28 (двеста шестдесет и девет лева и 28 ст) лева – възнаградителна лихва за периода от 01.02.2017г. до 10.11.2017г.; 43.52 (четиридесет и три лева и 52 ст) лева – мораторна лихва за периода от 10.11.2017г. до 11.05.2018г., както и законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 30.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането Със същата Заповед за присъдени и направените по заповедното производство разноски – 25.00 лева – заплатена ДТ и 50.00 лева – възнаграждение за юрисконсулт. Поради депозирано в срок възражение вх.№ 2108/12.06.2018г. по чл.414 от ГПК на длъжника И.В.И. срещу заповедта за изпълнение и по указание на съда, дадено по реда на чл.415, ал.1, т.1 във вр. с ал.3 и ал.4 от ГПК (с Разпореждане от 14.06.2018г.), ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си.

Заключението на съдебно-икономическата експертиза по настоящото исково производство установява общ размер на неизплатените и изискуеми задължение към ищцовото дружество по процесния договор от 1 170.25 лева, които по видове съвпадат изцяло с исковите

претенции и почти съвпадат по размер, както следва: 857.40 (осемстотин петдесет и седем лева и 40 ст) лева – главница по усвоения револвиращ потребителски кредит; 269.28 (двеста шестдесет и девет лева и 28 ст) лева – договорна лихва по кредита за периода от 01.02.2017г. до 10.11.2017г. и 43.57 (четиридесет и три лева и 57 ст) лева – мораторна лихва за периода от 10.11.2017г. до 11.05.2018г., начислена на основание чл.86 от ЗЗД (т.е. законна лихва).

Във връзка с направеното от ответницата оспорване относно автентичността на подписите ѝ, положени върху процесния Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** от 17.08.2015г. и върху приложенията към договора, е открито в хода на делото производство по чл.193 от ГПК и респ. извършена проверка на истинността на подписите посредством назначена съдебно-графологическа експертиза. Заключение № 4862/21.12.2018г. по Протокол № 03/19.12.2018г. на същата експертиза, е категорично, че саморъчните подписи от името на И.В.И. в Договора за кредит от 17.08.2015г., приложен в оригинал на л.65-л.79 от делото, са изпълнени от ответницата Исква В.И..

В хода на настоящото съдебно производство, а именно в съдебно заседание на 04.01.2019г., ответната страна представя Вносна бележка от същата дата за заплатена по посочената в исковата молба банкова сметка ***.20 лева с основание - задължение и такси по делото, като процесуалният представител ангажира становище за абсолютно признание на иска. Пояснява, че заплатената сума е пресметната по петитума на исковата молба, като са включени и дължимите разноски – заплатени държавни такси и дължими възнаграждения за юрисконсулт.

В производството по настоящото дело ищцовото дружество е направило съдебни и деловодни разноски в общ размер на 300.00 лева, включващи: 150.00 лева - заплатена ДТ, от която 25.00 лева - заплатена при образуване на заповедното производство по ч.гр.д. № 376/2018г. на РС-гр.Исперих и разликата от 125.00 лева – заплатена при образуване на исковото производство, и 150.00 лева – възнаграждение на вещото лице по назначената по делото съдебно-икономическа експертиза. Претендира и възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100.00 лева, дължимо на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като дружеството е представлявано по делото от юрисконсулт, като по заповедното производство е присъдено юрисконсултско възнаграждение, на същото основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.26 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 50.00 лева. Ответницата е направила разноски по делото в общ размер на 150.00 лева – заплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно-графологическата експертиза.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявеният иск за установяване на парично вземане е допустим и намира правното си основание в разпоредбата на чл.422 от ГПК. Същият е предявен в срока по чл.415, ал.4 от ГПК при спазване указанията на РС-гр.Исперих по Разпореждането от 14.06.2018г. по ч.гр.д. № 376/2018г. по описа на съда, дадено към заявителя и ищец в настоящото производство “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Париж”, рег. № ***** чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България”, ЕИК ***** При условията на чл.422, ал.1 от ГПК искът се смята предявен от момента на подаване на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК – 30.05.2018г.

Разгледан по същество – искът е частично основателен.

Безспорно установените по делото фактически обстоятелства сочат на възникнало и съществуващо между страните договорно правоотношение във връзка с предоставен от ищцовото дружество в полза на ответницата револвиращ потребителски кредит. В качеството си на Кредитополучател ответницата е усвоила суми по този кредит, но не е изпълнила своевременно договорните си задължения по погасяването му по начина и в сроковете, уговорени между страните, поради което е възникнала изискуемост на цялото задължение ведно с дължимото обезщетение за забава и всички разноски за събиране на вземането. Тези обстоятелства се установяват по категоричен начин от заключението на извършената по делото съдебно-икономическа експертиза, което съдът възприема изцяло като неоспорено, компетентно и обосновано.

При спазване правилата за разпределяне на доказателствената тежест (чл.154, ал.1 от ГПК), в тежест на ответницата е да докаже, че е изпълнила паричното си задължение към

ищеца, като е заплатила задълженията си или са настъпили други правопогасяващи задълженията ѝ обстоятелства. Същата ангажира пред съда писмени доказателства, а именно цитираната горе Внасна бележка от 04.01.2019г., която установява извършено след завеждането на иска плащане на претендираните от ищеца вземания по процесния Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** от 17.08.2015г., което плащане следва да се вземе предвид от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК, имащо значение за спорното право. Извън погасената сума остава единствено претендираната законна лихва върху главницата от 857.40 лева, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане – 30.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането - 04.01.2019г. По този начин се налага извода, че предявеният от ищеца установителен иск е частично основателен само по отношение на обсъдената законна лихва, а в останалата му част е неоснователен поради недължимост на претендираните парични вземания, вследствие издължаването им в хода на съдебното производство, респ. искът следва бъде отхвърлен по отношение на погасените задължения.

Предвид основанията за отхвърляне на установителния иск по отношение на погасените задължения, то съдът прецени, че не следва да се разглеждат и предявените евентуални осъдителни иски по чл.79, ал.1 от ЗЗД, които целят реално изпълнение на същите парични задължения, каквото изпълнение вече е настъпило.

Доколкото този изход на делото е обусловен от действия на ответницата, извършени след завеждането на иска (предвид, че е погасила в хода на съдебното производство основната част от претендираните вземания), т.е. с поведението си е дала повод за завеждане на делото и по аргумент на противното от чл.78, ал.2 от ГПК, съдът прецени, че следва да ѝ бъдат възложени направените от ищеца съдебни и деловодни разноски в настоящото производство, вкл. и тези по заповедното производство – арг. от ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, т.12), съразмерно на уважената част от иска, т.е. изцяло. Същите са доказани в общия размер от 300.00 лева, от които се установи, че ответницата при погасяване на дължимите вземания е заплатила събраната от ищеца ДТ в общ размер на 150.00 лева, както и заплатила претендираните и дължими възнаграждения за юрисконсулт в общ размер на 150.00 лева. Останала е неизплатена единствено сумата от 150.00 лева – заплатено от ищцовата страна възнаграждение на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, което следва да бъде присъдено с решението.

По отношение на откритото в хода на делото производство по чл.193 от ГПК по оспорване истинността на документ, съдът дължи изрично произнасяне по реда на чл.194, ал.3 от ГПК, като следва да признае за недоказано оспорването относно автентичността на подписите на ответницата *И.В.И., ЕГН-******, положени върху процесния Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** от 17.08.2015г. и върху приложенията към договора.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА, на основание чл.194, ал.3 във вр. с чл.193 от ГПК, за НЕДОКАЗАНО оспорването относно автентичността на подписите на ответницата *И.В.И., ЕГН-******, положени върху Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-11395999 от 17.08.2015г. и върху приложенията към договора.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 от ГПК, че “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Париж”, рег.№ 542097902 чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България”, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, стр.14, представлявано от зам.управител Д Д., има парично вземане от ответницата *И.В.И., ЕГН-****** **, в размер на *законната лихва върху главницата от 857.40 (осемстотин петдесет и седем лева и 40 ст) лева, считано от датата*

на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение за същото вземане – 30.05.2018г. до окончателното изплащане на вземането - 04.01.2019г.

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен с правно основание чл.422 от ГПК, В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ, за признаване за установено, че “БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Париж”, рег.№ ***** чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от зам.управител Димитър Д., има парично вземане от ответницата И.В.И., ЕГН-***** **, в размер на 857.40 (осемстотин петдесет и седем лева и 40 ст) лева – главница по усвоен револвиращ потребителски кредит; 269.28 (двеста шестдесет и девет лева и 28 ст) лева – договорна лихва по кредита за периода от 01.02.2017г. до 10.11.2017г.; 43.52 (четиридесет и три лева и 52 ст) лева – обезщетение за забава за периода от 10.11.2017г. до 11.05.2018г., или общо дължима сума в размер на 1 170.20 лева по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS-***** от 17.08.2015г., като НЕОСНОВАТЕЛЕН, поради погасяване на задълженията в хода на съдебното производство, съобразено от съда при условията на чл.235, ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА И.В.И., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ на БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. Париж”, рег.№ ***** чрез „БНП Париба Пърсънъл файненс С.А., клон България”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София 1766, район Младост, ж.к. „Младост 4”, Бизнес Парк София, сгр.14, представлявано от зам.управител Димитър Д., сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева – направени разноски по производството по назначената съдебно-икономическа експертиза.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на съдебното решение, препис от него да се приложи по ч.гр.д.№ 376/2018г. на РС-гр.Исперих с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: